ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Απριλίου 1985

σχετικά με την ασφάλιση στην Ελλάδα των περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου και των πιστώσεων που χορηγούνται από τις ελληνικές τράπεζες του δημοσίου

(Το κείμενο στην ελληνική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(85/276/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 90 παράγραφοι 1 και 3,

Εκτιμώντας:

ότι η Ελλάδα, με το άρθρο 13 του νόμου υπ' αριθ. 1253/1982 της 28/31 Μαΐου 1982 [1], τροποποίησε τον νόμο υπ' αριθ. 400/1970 της 13/17 Ιανουαρίου 1970 [2], και ιδίως το άρθρο 31 παράγραφος 1 και το άρθρο 54 παράγραφος 1·

ότι το άρθρο 13 παράγραφος 2 του νόμου υπ' αριθ. 1256/1982 ορίζει ότι όλα τα περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων των ελληνικών δημοσίων επιχειρήσεων, πρέπει να ασφαλίζονται αποκλειστικά από ασφαλιστικές επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα· ότι, εξάλλου, η παράγραφος 4 του ιδίου άρθρου υποχρεώνει το προσωπικό των τραπεζών του δημοσίου να υποδεικνύει γραπτώς στους πελάτες τους να ασφαλίζονται σε ασφαλιστικές εταιρείες που εξαρτώνται και ελέγχονται από τον δημόσιο τραπεζικό τομέα·

ότι ούτε η εγκύκλιος Κ 3-3494 του ελληνικού Υπουργείου Εμπορίου, που κοινοποιήθηκε στις τράπεζες του δημοσίου και τονίζει το μη δεσμευτικό χαρακτήρα της συστάσεως αυτής, ούτε και η διαδικασία που προβλέφθηκε με την εγκύκλιο Β/147 της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, με την οποία απλουστεύτηκε η διαδικασία που πρέπει να τηρείται στις περιπτώσεις όπου ο δανειοδοτούμενος προτίθεται να ασφαλιστεί σε άλλη ασφαλιστική εταιρεία πλην αυτής που ελέγχεται από την εν λόγω τράπεζα, δεν μπορούν να τροποποποιήσουν, στην ουσία της, την ισχύουσα νομοθετική ρύθμιση που επιβάλλει την εν λόγω υποχρέωση·

ότι, κατά τη σύναψη του ασφαλιστικού συμβολαίου με τη μεσολάβηση της τράπεζας του δημοσίου, η ασφαλιστική εταιρεία του δημοσίου τομέα υποχρεούται, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 13 του νόμου υπ' αριθ. 1256/1982, να καταβάλει την προμήθεια για την παρασχεθείσα υπηρεσία σε ειδικό λογαριασμό της εν λόγω τράπεζας, κυρίως υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού της· ότι τούτο συνιστά ένα πρόσθετο κίνητρο για το προσωπικό των τραπεζών του δημοσίου ώστε να εξασφαλίζεται η τήρηση της υποχρεώσεως να συστήνεται ασφαλιστική εταιρεία του δημοσίου·

ότι η ελληνική ένωση ασφαλιστικών επιχειρήσεων επεσήμανε ότι, από τις δύο τροποποιήσεις του επήλθαν με το νόμο υπ' αριθ. 1258/1982, προκύπτουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού για τους ασφαλιστές του ιδιωτικού τομέα, και ιδίως για τα γραφεία, τα υποκαταστήματα και τις θυγατρικές των επιχειρήσεων των άλλων κρατών μελών· ότι η άποψη αυτή υποστηρίχθηκε επίσης από τις κυβερνήσεις δύο κρατών μελών·

I

ότι η Ελλάδα, αναθέτοντας την ασφάλιση των περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου αποκλειστικά σε ελληνικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα έχει θέσει νέους περιορισμούς όσον αφορά την εγκατάσταση στην επικράτειά της, επειδή με το μέτρο αυτό καθίσταται αδύνατο για τις ασφαλιστικές εταιρείες των άλλων κρατών μελών να εγκατασταθούν στην Ελλάδα ως ασφαλιστές περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου, ενώ οι έλληνες ασφαλιστές του δημόσιου τομέα μπορούν να συνεχίσουν να ασφαλίζουν τέτοιους κινδύνους και ταυτόχρονα να επωφελούνται από τη σύναψη των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, τα οποία προηγούμενως είχαν συναφθεί με ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες· ότι η αγορά ασφαλίσεως των ελληνικών περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου αντιπροσωπεύει περίπου το 25 % του ετήσιου εισοδήματος από ασφάλιστρα στην Ελλάδα, πράγμα που συνιστά σημαντικό τμήμα της αγοράς αυτής·

ότι οι χορηγηθείσες πιστώσεις από τις ελληνικές δημόσιες τράπεζες συνιστούν περίπου το 80 % της αγοράς πιστώσεων στην Ελλάδα και ότι η Ελλάδα, υποχρεώνοντας το προσωπικό των δημοσίων τραπεζών να συνιστά στους πελάτες τους να ασφαλίζονται σε ασφαλιστικές εταιρείες του δημόσιου τομέα, ευνοεί τον τελευταίο εις βάρος των ασφαλιστικών εταιρειών του ιδιωτικού τομέα και, κατ' επέκταση, εις βάρος των ασφαλιστικών εταιρειών των άλλων κρατών μελών·

ότι, εξάλλου, από το γεγονός ότι επιφυλάσσοντας στο δημόσιο τομέα, κατ' αυτό τον τρόπο, την αγορά ασφαλίσεως ορισμένων κινδύνων, προκύπτουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού εις βάρος, ιδίως, των ασφαλιστικών εταιρειών των άλλων κρατών μελών, όχι μόνο για τη σχετική αγορά αλλά, ενδεχομένως, και για το σύνολο των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων·

---

(1) Εφημερίς της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας, τεύχος Α, αριθμός φύλλου 65.

(2) Εφημερίς της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας, τεύχος Α, αριθμός φύλλου 10.

ότι η Επιτροπή παρενέβη ήδη στις 28 Οκτωβρίου 1982 ζητώντας από την ελληνική κυβέρνηση να τερματίσει αυτή την καταγγελλόμενη κατάσταση· ότι υπενθύμισε την άποψή της αυτή στις 20 Σεπτεμβρίου 1984 και την επανεβεβαίωσε στις 14 Δεκεμβρίου 1984, αφού η Επιτροπή είχε λάβει γνώση των παρατηρήσεων, καθώς και των προαναφερόμενων εγκυκλίων του ελληνικού Υπουργείου Εμπορίου και της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, τις οποίες η ελληνική κυβέρνηση είχε κοινοποιήσει με την επιστολή αριθ. Α ΙΙ 3082/22002 της 29ης Νοεμβρίου 1984 της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της·

II

ότι δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται, όσον αφορά τις δημόσιες επιχειρήσεις, να μη θεσπίζουν και να μη διατηρούν μέτρα αντίθετα προς τους κανόνες της συνθήκης αυτή, ιδίως τους κανόνες του άρθρου 7 και των άρθρων 85 έως 94· ότι αυτή η ίδια υποχρέωση υφίσταται επίσης όσον αφορά τις επιχειρήσεις στις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα·

ότι η Ελλάδα, υιοθετώντας το νόμο αριθ. 1256/1982 έχει θεσπίσει όσον αφορά τις δημόσιες επιχειρήσεις, δηλαδή τις ασφαλιστικές εταιρείες του δημόσιου τομέα, μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 90 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 90 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, η Επιτροπή οφείλει να μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 90 και απευθύνει, εφόσον είναι ανάγκη, κατάλληλες οδηγίες ή αποφάσεις προς τα κράτη μέλη·

ότι, στο πλαίσιο του άρθρου 90 παράγραφος 1, πρέπει μεταξύ άλλων να τηρούνται οι διατάξεις του άρθρου 52 της συνθήκης ΕΟΚ, όσον αφορά το δικαίωμα εγκατάστασης, και ειδικότερα οι διατάξεις του άρθρου 53, δυνάμει των οποίων τα κράτη μέλη δεν εισάγουν νέους περιορισμούς για την εγκατάσταση στην επικράτειά τους υπηκόων άλλων κρατών μελών·

ότι πρέπει επίσης να τηρούνται, στο πλαίσιο του άρθρου 90 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, οι διατάξεις του άρθρου 5 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ που επιβάλλει στα κράτη μέλη να απέχουν από κάθε μέτρο που είναι δυνατόν να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των στόχων της συνθήκης αυτής, και ότι μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται ο στόχος του άρθρου 3 στοιχείο στ), που αποβλέπει στην εγκαθίδρυση καθεστώτος που να εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό μέσα στην κοινή αγορά, ειδικότερα όσον αφορά την τήρηση των αρχών που περιλαμβάνονται στα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι η Ελλάδα, με την απόφασή της ότι οι ασφαλίσεις περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου πρέπει να ανατίθενται μόνο στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα και καθιστώντας δυσχερέστερη, για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δεν ανήκουν στον τομέα αυτό, την ασφάλιση των πιστώσεων που παρέχονται από τις ελληνικές τράπεζες του δημόσιου τομέα, έχει λάβει μέτρα ασυμβίβαστα με το άρθρο 52 της συνθήκης ΕΟΚ· ότι, επειδή πρόκειται για νέους περιορισμούς, τα μέτρα αυτά είναι ασυμβίβαστα με τις διατάξεις του άρθρου 5 δεύτερο εδάφιο και του άρθρου 53· ότι, επιπλέον, τα μέτρα αυτά είναι ασυμβίβαστα με την αρχή που εξαγγέλλεται στο άρθρο 3 στοιχείο στ), η οποία αποβλέπει στην εγκαθίδρυση καθεστώτος που να εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό μέσα στην κοινή αγορά, ειδικότερα όσον αφορά την τήρηση των αρχών που περιλαμβάνονται στα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Είναι ασυμβίβαστες με τις διατάξεις του άρθρου 90 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 3 στοιχείο στ), του άρθρου 5 δεύτερο εδάφιο και των άρθρων 52 και 53 της εν λόγω συνθήκης, οι διατάξεις του άρθρου 13 του ελληνικού νόμου υπ' αριθ. 1256/1982 της 28/31 Μαΐου 1982 —με τις οποίες τροποποιήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 31 παράγραφος 1 και 54 παράγραφος 1 του νόμου υπ' αριθ. 400/1970 της 13/17 Ιανουαρίου 1970 περί «ιδιωτικής ασφαλιστικής επιχειρήσεως»— που θεσπίζουν, αφενός, την υποχρέωση να ανατίθενται οι ασφαλίσεις των περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων των ελληνικών δημοσίων επιχειρήσεων, αποκλειστικώς σε ελληνικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα και, αφετέρου, την υποχρέωση των ελληνικών πιστωτικών ιδρυμάτων του δημόσιου τομέα να συστήνουν στους πελάτες τους να ασφαλίζονται σε δημόσιες ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 2

Η Ελλάδα πληροφορεί την Επιτροπή, σε προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ελληνική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 24 Απριλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Peter SUTHERLAND

Μέλος της Επιτροπής